

SE GUDS LAMM

HAGGADA FÖR PÅSKMÅLTIDEN

MED FÖRBEREDELSEGUIDE

LARS ENARSON

Copyright © 2009–2012 Lars Enarson

Alla rättigheter förbehållna

Denna skrift får kostnadsfritt mångfaldigas i icke kommersiellt syfte för att användas av deltagare i påskmåltiden, förutsatt att alla källuppgifter om författare och utgivare finns medtagna.

Bibelcitaten är tagna ur Svenska Folkbibeln 98.

Utgiven av Ariel Media
Pl 6445, 714 91 Kopparberg

www.arielmedia.se

Ariel Media är ett förlag med målsättning att ge ut gedigen, bibelförankrad undervisning via böcker, CD, DVD mm, som kan hjälpa till att bereda vägen för Messias ankomst.

Vi uppskattar om du vill ge en gåva till verksamheten för att bestrida kostnaderna för framställningen av detta och liknande material.

på PG 30 86 38 – 6
eller BG 609-2316
TWI Skandinavien

Denna Haggada är speciellt lämpad för
att användas i en hemmiljö,
men kan även användas
i ett större offentligt sammanhang.

—

Vi uppskattar om du vill ge en gåva
till verksamheten för att bestrida kostnaderna
för framställningen av detta och liknande material.

PÅSKHÖGTIDEN

INLEDNING

HERRENS högtider utgör en detaljerad profetia om Guds fastställda frälsningsplan med världen genom Messias – från hans död på korsets trä under påsken till kröningsceremonin på Lövhuddofesten då han börjar regera som konung över hela jorden utifrån Jerusalem.

Tre hebreiska ord används om högtiderna:

- ❖ *moed*, som betyder "bestämd tid, avtalat möte eller kalender". Se Apg 17:31 och Gal 4:4. Högtiderna är den Eviges fastställda tider och stunder som aldrig får ändras.
- ❖ *miqra*, som betyder "sammankomst" men också "repetition".
- ❖ *chag*, som betyder "fest, firande, röra sej i cirkel, dansa".

Sammanfattningsvis är alltså HERRENS högtider

- ❖ heliga sammankomster
- ❖ på bestämda tider enligt HERRENS kalender
- ❖ då vi kommer ihåg och
- ❖ då vi firar hans frälsning genom Messias, både vad han har gjort och kommer att göra.

De är repetitioner inför den stora festen i Guds rike.

HERRENS högtider är inte enbart judiska högtider, utan vår Fars högtider, dvs de är till för alla som tror på honom och tillhör honom. Jeshua (Jesus) fullbordade vårens fyra högtider i Jerusalem bland det judiska folket, när han kom första gången. De återstående högtiderna under hösten, kommer också att fullbordas av honom i Jerusalem, bland det judiska folket, när han kommer tillbaka. Påsken är inte bara kronologiskt sett den första högtiden, utan utgör även den grund på vilken alla de andra är byggda. Allt börjar med Påskalammet som blev slaktat.

De flesta nationer har en nationaldag till minne av den dag när nationen föddes, eller när någon annan viktig händelse i dess historia ägt rum. Påsken markerar begynnelsen av Israel som nation. Det var på denna dag som folket befriades ut ur träldomen i Egypten genom ett mäktigt ingripande av Gud, för att bli en fri nation – ett heligt prästerskap åt Honom. Denna frälsning ut ur Egypten utgör modellen både för vår frälsning genom Messias död och uppståndelse samt frälsningen i den yttersta tiden vid Messias återkomst, se 1 Pet 1:5.

Gud befallde Israels folk att fira denna förunderliga befrielse ur Egypten varje år, under Påsken. Firandet sker i form av en speciell måltid, Påskens Sedermåltid. Det är den äldsta, religiösa ceremonin i världen som ännu är i bruk, nästan 3500 år gammal. Den ursprungliga enkla instruktionen för Påskmåltiden återfinns i 2 Mos.12:8, *“Köttet skall ätas samma natt. Det skall vara stekt över eld och ätas tillsammans med osyrat bröd och bittra örter.”* Ordningen för Påskmåltiden, som senare utvecklades utifrån denna befallning, går tillbaka i tiden, flera hundra år före Messias. Det har gjorts vissa tillägg genom århundradena, men det är viktigt att förstå att innehållet i Sedermåltiden är i stort sett den samma i dag som den var på vår Mästares tid.

Det var under den sista påskmåltiden med sina lärjungar som Jeshua förklarade att det osyrade brödet och bågaren i måltiden handlar om hans kropp och blod och befallde oss: *“Gör detta till minne av mig!”* Aposteln Paulus skrev i 1 Kor 5:7–8:

“Ty vårt påskalamm Kristus har blivit slaktat. Låt oss därför hålla högtid, inte med gammal surdeg, inte med ondskans och elakhetens surdeg, utan med renhetens och sanningens osyrade deg.”

Paulus fastslog därmed betydelsen av Påskhögtiden för alla troende. Påsken ger oss den grundläggande förståelsen för det Nya Förbundet, Messias död och uppståndelse samt Guds domar över jorden och dess förlossning genom Lammets blod i ändens tid.

Lagen är en skuggbild av verkligheten i Messias. En bild utan skuggor förmedlar ingen känsla av djup. Den är tvådimensionell och livlös. Paulus varnar hedna-kristna i Rom.11:18, *“men om du förhäver dig skall du veta att det inte är du som bär roten utan roten som bär dig.”* Guds fulla välsignelse kommer inte att kunna verka genom församlingen förrän den får kontakt igen med sina judiska rötter. Det var efter separationen från Israel som församlingen kom in i mörker och avfall. Den ursprungliga kopplingen håller på att upprättas igen i vår tid. Påskens Sedermåltid är en del av denna upprättelse.

Seder är hebreiska och betyder *“ordning.”* Instruktionen för hur Påskmåltidens firas, med alla skriftställen som läses, sånger, etc. kallas **Haggada**. Det är ett hebreiskt ord som betyder *“berättelsen”* och är hämtat från 2 Mos.13:8: *“På den dagen skall du förklara (berätta) för din son: Detta gör jag på grund av det som HERREN gjorde för mig, när jag drog ut ur Egypten.”* Det finns hundratals olika **Haggada** i dag, alltifrån traditionella till messianska. Denna **Haggada** är skriven med syftet att lyfta fram välsignelsen i det nya förbundet i Messias blod och uppmanar också till förbön för judarnas frälsning.

Vi vill uppmuntra till bön under kvällen för Israels och världens frälsning. Det var denna natt som Jeshua vakade i bön för vår frälsning i Getsemane! *“En vakandets natt var detta för HERREN, då han förde dem ut ur Egyptens land. Just denna HERRENS natt skall alla Israels barn vaka, släkte efter släkte.”* (2 Mos.12:42). I Complete Jewish Bible står det: *“Detta var den natt då Adonai vakade för att föra dem ut ur Egyptens land, och denna samma natt fortsätter att vara en natt då Adonai vakar för allt Israels folk släkte efter släkte.”*

Det centrala i påskens budskap är Lammets blod. *“Blodet skall för er vara ett tecken på de hus där ni är, ty när jag ser blodet skall jag gå förbi er. Ingen straffdom skall drabba er med fördärv, när jag slår Egyptens land.”* (2 Mos.12:13) Påskan handlar om beskydd och befrielse. Under påskfirandet vill vi i bön tillsammans med trossyskon över hela världen ställa oss i gapet med Lammets blod som en blodsmur av beskydd runt Israel i den sista tiden.

Påskens berättelse ger oss planritningen till *“den frälsning som finns beredd och skall uppenbaras i den sista tiden.”* (1 Pet 1:5) Frälsningens sång som sjungs i Uppenbarelseboken är Moses och Lammets sång.

“Och jag såg liksom ett glashav blandat med eld, och på glashavet såg jag dem stå som hade vunnit seger över vildjuret och dess bild och dess namns tal. De har Guds harpor i händerna och sjunger Moses, Guds tjänares, sång och sången till Lammet: ‘Stora och underbara är dina gärningar, Herre Gud, du Allsmäktige. Rättfärdiga och sanna är dina vägar, du folkens konung. Vem skulle inte frukta dig, Herre, och prisa ditt namn? Ty endast du är helig, och alla folk skall komma och tillbe inför dig, ty dina rättfärdiga domar har uppenbarats.’” (Upp.15:2–4).

PRAKTISK INFORMATION

Påskmåltiden kan firas i en större församling eller gemenskap. Det idealiska är dock att fira den i en mindre grupp i ett hem precis som Jeshua gjorde med sina lärjungar i den övre salen och som det står i 2 Mos 12:3–4

*“Säg till hela Israels menighet: På tionde dagen i denna månad skall **varje familjefar ta sig ett lamm, så att varje hushåll får ett lamm.** Men om hushållet är för litet för ett lamm, skall familjefadern och hans närmaste granne ta ett lamm tillsammans efter antalet personer. För varje lamm skall ni beräkna ett visst antal, efter vad var och en äter.”*

Gruppen bör alltså idealiskt inte vara större än vad ett lamm räcker till. En mycket viktig del av firandet är att berätta om frälsningen ut ur Egypten och genom Messias för barnen som det står i 2 Mos 12:26–27:

“När era barn frågar er: Vad betyder den här gudstjänsten? skall ni svara: Det är ett påskoffer åt HERREN, därför att han gick förbi Israels barns hus i Egypten när han slog egyptierna, men skonade våra hus.”

Och i 2 Mos 13:8:

“På den dagen skall du förklara för din son: Detta gör jag på grund av det som HERREN gjorde för mig, när jag drog ut ur Egypten.”

Barnen är därför en mycket viktig del av firandet. Om de tappar intresset har vi misslyckats att fira påskmåltiden som den ska. Hela måltiden ska åskådliggöra frälsningen för barnen. Det är därför inte nödvändigt att slaviskt följa varje ord i programmet. Improvisationer är tillåtna så att barnen kan hänga med. Ledaren (fad-

ern) uppmuntras, speciellt om påskmåltiden firas i en familjemiljö, att använda denna Haggadan mer som ett utkast än ett slaviskt manuskript.

Lägg också märke till att det står: *“Detta gör jag på grund av det som HERREN gjorde för mig, när jag drog ut ur Egypten.”* Det är tänkt att alla under Påskmåltiden ska leva sig in i förlossningen ut ur Egypten precis som om man själva var med om den. Detsamma gäller frälsningen genom Messias död och uppståndelse. Måltiden illustrerar detta.

Det behövs ingen tidigare erfarenhet för att kunna arrangera denna Sedermåltid. Detta häfte ger dig all praktisk information du behöver. Om du vill kan du även kontakta närmaste judiska synagoga för att få praktiska råd och hjälp med hur man ordnar de ceremoniella ingredienserna. I många fall kan man även köpa ingredienserna där.

Den första delen i programmet “Vi söker efter surdeg” sker rent praktiskt i alla judiska hem under veckorna före påsk då hemmet städas noggrant och all surdeg (jäst) rensas ut. Vi rekommenderar de som kan att göra detta och att kvällen före påsk genomföra ceremonin som beskrivs på sid 11.

Sedermåltiden innefattar: *den ceremoniella maten, en festmiddag samt Herrens måltid.*

Här nedan följer instruktioner för vad som behövs.

BORDET

Bordet behöver dukas enligt följande:

1. **För varje person:** Tallrikar, bestick, servett och två glas. Ett glas för druvjos, (fylls på fyra gånger under Sedern) och ett glas för vatten.
2. En stor sedertallrik för den ceremoniella maten. (Se nedan!) Det finns särskilda sedertallrikar att köpa, men man kan även använda en stor mattallrik.
3. Ett fat med matzabröd (en eller två bitar matza per person)
4. Ett “matzafordral” som innehåller tre brödstycken av matza. Du kan köpa ett särskilt matzafordral eller göra ett av fyra vita servetter. Först en servett, sedan en matza, en servett, en matza, en servett, en matza, och till sist en servett.
5. Ytterligare en vanlig vit servett, där Fadern vid varje bord kommer att lägga ett halvt brödstycke matza.
6. En liten skål med saltat vatten.

7. En karaff med röd druvjos, eller rött alkoholfritt vin (nog för att fylla på alla glas på bordet fyra gånger).
8. En karaff/tillbringare med dricksvatten.
9. En skål eller ett litet handfat med vatten och en liten handduk för handtvagningen.
10. En liten prydnadskudde.
11. Två stearinljus och tändstickor.
12. Ett exemplar av denna Haggada för varje person.
13. En extra plats symboliskt reserverad för profeten Elia.

DEN CEREMONIELLA MATEN

Den ceremoniella maten på sedertallriken är:

1. Maror: de bittra örterna. 1 kopp riven eller mald pepparrot. Det ska tåras i ögonen när man äter den.
2. Charoset: en äppelblandning. Finhacka en ½ kopp valnötter och 2 skalade och urkärnade, syrliga äpplen. Rör i en ¼ tesked kanel, 1 tesked honung och en matsked röd druvjos. (Valfritt: krydda med muskot eller kryddnejlikor och russin.) Låt blandningen stå i kylskåpet och bli brun. Satsen räcker till 10–12 personer.
3. Grönsakerna: persiljekvistar, en för varje person.
4. Ett rostat ägg. Sätt ett kokt ägg i varm ugn i cirka 8 minuter, tills det blir brunt. (Var försiktig, de kan explodera!)
5. En pepparrot, eller en bit purjolök, eller bitter sallad (enbart symboliskt – ska inte ätas).
6. Ett lårben av lamm. Det kan vara med eller utan kött och behöver stekas eller kokas. (Det går även att använda ett kycklingben.)

MIDDAGEN

En traditionell påskmiddag kan bestå av följande: *Förrätt*: gefilte fish och/eller sallad, *Soppa*: kycklingsoppa med matza-bollar, *Huvudrätt*: kalkon eller kyckling, potatis-gratäng, honung-glaserade morötter, *Dessert*: en kaka, bakad utan jäst, (t.ex. nötkaka) eller frukt-kompott. OBS! Man bör inte använda lammkött i middagen. Det förbjudet att slakta Påskalammet på något annan plats än inför Herrens ansikte i Templet, vilket idag ligger i ruiner. Judar använder därför aldrig lamm i Påskmåltiden för att in-

gen ska tro att det handlar om ett Påskalamm. Framför allt är Messias vårt Påskalamm och han är förebildad i det osyrade brödet (1 Kor 5:8; 11:23–24). Man kan ha kalkon eller kyckling i stället för lamm, men absolut inte skinka!! Ordna måltiden efter budget och smak. Servera gärna kycklingsoppa med matza-bollar. Det är mycket traditionellt.

Det är absolut nödvändigt att använda matzabröd och inte vanligt bröd, jäst eller bakpulver i måltiden som det står i 2 Mos 12:20: *“Inget syrat skall ni äta. Var ni än är bosatta skall ni äta osyrat bröd.”* Fråga gärna någon praktiserande jude eller närmaste synagoga om hjälp. Norskt flatbröd är osyrat och duger om ni inte kan få fatt i riktigt matzabröd. En del stormarknader och mataffärer har ibland de grundläggande matvarorna som t. ex. matza, matzamjöl, gefilte fish, kakmix utan bakpulver, etc. **Mid-dagen förväntas vara en fest.**

OLIKA ROLLER

Det behövs en ledare för kvällen, som fungerar som “fadern”. Det behövs även en “moder” som tänds de två ljusen. Utse också två andra som “Läsare 1” och “Läsare 2”. Ett eller två barn, eller ungdomar, behövs för att ställa de traditionella fyra frågorna.

ÖVRIGA INSTRUKTIONER

Bed gärna någon leda lovsång under kvällen. Ge lovsångsledaren en *Haggada* för att förbereda de sånger som behövs. Kom ihåg att förbereda kvällen i mycket förbön!

Vi rekommenderar att varje deltagare får en *Haggada* var. Sedern i sig, inklusive middagen, tar minst fyra timmar. Under Seder-måltiden ges tillfällen till gemensam bön. Vi föreslår att ni går igenom en *Haggada* och bestämmer er för vilka böneinslag ni vill betona eller eventuellt hoppa över.

Vi vet att Jeshua gick ut till Oljeberget efter Påskmåltiden och bad i minst tre timmar denna natt, förmodligen till kl. 3 på morgonen. Det var vid detta tillfälle som han utmanade sina lärjungar att vaka åtminstone en timma i bön. Efter Seder-måltiden uppmanar vi er att stanna kvar och be åtminstone en timme. Vi vill vaka med Herren denna natt och bedja för Israels och världens frälsning.

“En vakandets natt var detta för HERREN, då han förde dem ut ur Egyptens land. Just denna HERRENS natt skall alla Israels barn vaka, släkte efter släkte.” (2 Mos.12:42)

EN PRAKTISK ANMÄRKNING

I denna *Haggada* har vi i de flesta fall använt oss av namnet Jeshua i stället för Jesus eftersom det är vår Frälsares rätta namn. Det går lätt att byta ut namnet Jeshua till det svenska Jesus om det känns mer bekvämt, eller tvärtom.

Vi önskar Guds rika välsignelse över ert firande av denna heliga Högtid inför Herrens ansikte!

Lars Enarson
Jerusalem, 5772 / 2012

HAGGADA FÖR PÅSKMÅLTIDEN

ORDNING

Välkommen och inledning

Lovsång (en eller två sånger)

1. Vi söker efter surdeg – Bereder våra hjärtan för Påsken
2. Vi tänds ljusen – Välkomnar Herrens Närvaro
3. Den första bägaren – Helgelsens bägare
4. Handtvagning – Vi betjänar varandra
5. Grönsakerna – Nytt liv utifrån tårar
6. Vi bryter det mittersta Matzabrödet – Jesus utgiven för världen
7. Den andra bägaren – Vi återger berättelsen
8. Vi doppas Matzan – Genom mycket lidande
9. Middagen – Det är fest!
10. Afikomen – “Detta är min kropp, utgiven för er!”
11. Den tredje bägaren – “Detta är mitt blod, utgjutet för er!”
12. Elias bägare – Den helige Andes utgjutelse i den yttersta tiden
13. Den fjärde bägaren – Lovprisningens bägare
14. Nästa år i Jerusalem – Vi önskar Jerusalem frid
15. Instruktioner för bönenatten

“En vakandets natt var detta för HERREN,
då han förde dem ut ur Egyptens land.
Just denna HERRENS natt skall alla Israels barn
vaka, släkte efter släkte.”

— 2 Mosebok 12:42

“Och han sade till dem: ‘Jag har längtat
mycket efter att äta detta påskalamm
med er, innan mitt lidande börjar.
Ty jag säger er att jag inte kommer att äta det
förrän det får sin fullbordan i Guds rike.’”

— Lukas 22:15–16

HAGGADA FÖR PÅSKMÅLTIDEN

VÄLKOMMEN OCH INLEDNING

Fadern: Låt oss denna kväll fira Herrens stora frälsning genom Jeshua, Messias, Guds Lamm, som borttager världens synd.

Läsare 1: "Ni vet ju att det inte var med förgängliga ting, med silver eller guld, som ni blev friköpta från det meningslösa liv ni ärvt från era fäder, utan med Messias dyrbara blod, som med blodet av ett lamm utan fel och lyte." (1 Pet 1:18–19)

Lovsång (en eller två sånger)

1. VI SÖKER EFTER SURDEG – BEREDER VÅRA HJÄRTAN FÖR PÅSKEN

"I sju dagar skall man inte se någon surdeg hos dig inom hela ditt område." (5 Mos.16:4)

Fadern: Herrens befallning till Israel är mycket sträng. "I sju dagar skall ni äta osyrat bröd. Redan den första dagen skall ni skaffa bort all surdeg ur era hus. Ty var och en som äter något syrat, från den första dagen till den sjunde, skall utrotas ur Israel." (2 Mos.12:15) "Under de sju dagarna skall man äta osyrat bröd. Inget syrat skall man då se hos dig och det får inte finnas surdeg hos dig någonstans i landet." (2 Mos.13:7).

Läsare 1: Surdeg är en symbol för synden och dess skadliga inflytande. Paulus skrev i 1 Kor.5:6–8, "Ert skryt låter inte bra. Vet ni inte att lite surdeg syrarna hela degen? Rensa bort den gamla surdegen för att ni må vara en ny deg, eftersom ni är osyrade. Ty vårt påskalamm Messias har blivit slaktat. Låt oss därför hålla högtid, inte med gammal surdeg, inte med ondskans och elakhetens surdeg, utan med renhetens och sanningens osyrade deg."

Fadern: Under veckorna före påsk städas alla judiska hem noggrant och allt som innehåller något syrat eller jäst rensas ut. Kvällen före påskaftonen görs en sista ceremonie genom en genomsökning av huset där hela familjen deltar. Några brödsmlor göms avsiktligt på en i förväg bestämd plats. Barnen tycker det är speciellt spännande när fadern (helst krypande) letar igenom huset med hjälp av ett stearinljus, en fjäder och en träsked och en servett för att hitta smu-

lorna. När han hittat dem borstar han dem upp på träskeden med hjälp av fjädern. Sedan lindar han in både stearinljuset, träskeden och smulorna i servetten. Alltsammans bränns sedan upp i en eld morgon därpå (påskaftonens morgon) då Fadern uttalar följande bekännelse:

“All syrad mat eller surdeg som finns i min ägo och som jag inte upptäckt, inte tagit bort och inte vet något om, förklarar jag härmed vara upplöst och utan ägare, likt stoftet på marken.”

Polykrates från Mindre Asien, som var biskop i Efesus under andra århundradet, skrev angående den kontrovers som då börjat uppstå med biskopen i Rom om när påsken ska firas: “Vi firar exakt rätt dag; varken lägger till eller drar ifrån. För i Asien har stora ljus somnat in, som skall uppstå igen på Herrens ankomst dag, när han skall komma med härlighet från himlen, och skall söka upp alla heliga. ... **Alla dessa iakttog alltid fjortonde dagen av påsken enligt evangeliet, och avvek ej i något avseende, utan följde trons regler.** ... För sju i min släkt har varit biskopar; och jag är den åttonde. Och mina släktingar iakttog **alltid den dag när folket (dvs judarna) kastade bort surdegen.**” (Eusebios, *Historia ecclesiae*. bok V, kap. 24, översatt till svenska.)

Symboliken i den gamla judiska ceremonin att rensa ut surdegen är talande. Innan vi kan fira högtiden behöver synden noggrant rensas ut ur våra liv med hjälp av Ordets ljus (stearinljuset) och Andens överbevisning (fjädern) och läggas vid korsets fot (träskeden). Vi ber sedan om Andens renande eld över våra liv så att alla spår av synden försvinner.

Läsare 2: Det står skrivet i 2 Moseboken 12:14–15 om påsken: “Denna dag skall ni ha till minnesdag och fira den som en HERRENS högtid. Som en evig stadga skall ni fira den från släkte till släkte. I sju dagar skall ni äta osyrat bröd. Redan den första dagen skall ni skaffa bort all surdeg ur era hus. Ty var och en som äter något syrat, från den första dagen till den sjunde, skall utrotas ur Israel.”

Läsare 1: Paulus skriver om påskmåltiden till de troende i Korint: “Den som därför äter brödet eller dricker Herrens bägare på ett ovärdigt sätt, han syndar mot Herrens kropp och blod. Var och en skall pröva sig själv och så äta av brödet och dricka av bägaren. Ty den som äter och dricker utan att urskilja Herrens kropp, han äter och dricker en dom över sig. Därför finns det många svaga och sjuka bland er, och ganska många är insomnade. Om vi gick till rätta med oss själva, skulle vi inte bli dömda. Men när vi döms fostras vi av Herren, för att vi inte skall bli fördömda tillsammans med världen.” (1 Kor 11:27-32)

Alla: "Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta, pröva mig och känn mina tankar. Se till om jag är på en olycksväg och led mig på den eviga vägen." (Ps 139:23–24) "Rena mig med isop, så att jag blir ren, två mig så att jag blir vitare än snö. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta och ge mig på nytt en frimodig ande." (Ps 51:9,12) "Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." (1 Joh 1:9)

[Fadern leder i bön om omvändelse och rening. Vi tar en stund att vara stilla inför Gud i rannsakan, bekännelse och bön om förlåtelse och rening.]

Fadern: Låt oss alla gemensamt bekänna från Uppenbarelseboken 1:5–6,

Alla: "Han som älskar oss och har friköpt oss från våra synder med sitt blod och som har gjort oss till ett konungadöme, till präster åt sin Gud och Fader, honom tillhör äran och makten i evigheternas evigheter, amen."

[Lovsång om Lammets blod]

2. VI TÄNDER LJUSEN – VÄLKOMNAR HERRENS NÄRVARO

"HERREN är mitt ljus och min frälsning, för vem skulle jag frukta?" (Ps.27:1).

["Modern" vid demonstarionsbordet tänder ljusen och uttalar välsignelsen. (Hebreiskan kan uteslutas)]:

Baruch ata ADONAI, Eoheinu melech ha-olam, asher kiddeshanu be-dam shel Jeshua mashichenu ve-natan lanu lehadlik or shel yom tov.

Välsignad vare du, HERRE vår Gud, världens konung, som har helgat oss genom ditt ord, och i vars Namn vi tänder högtidsljusen. Välsignad vare du, HERRE vår Gud, världens konung, som sänt oss din Son, vår Herre Jeshua, Messias som världens ljus och vårt påskalamm. Amen!

Fadern: "Jesus talade åter till dem och sade: "Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus." (Joh. 8:12). Låt oss be tillsammans och välkomna Herrens närvaro.

Alla tillsammans: Låt Ditt ljus lysa över oss! "Sänd Ditt ljus och Din sanning. Må de leda oss, må de föra oss till ditt heliga berg, till dina boningar." (Ps.43:3) Må Din härlighets eld brinna mitt ibland oss denna kväll!

3. DEN FÖRSTA BÄGAREN – HELGELSENS BÄGARE

“Jag vill ta frälsningens bägare och åkalla HERRENS namn.” (Ps.116:13)

Fadern: De fyra bägarna som vi ska dricka i kväll är till minne av de första fyra “Jag skall” i 2 Mos.6:6–7. “Säg därför till Israels barn: Jag är HERREN...

[lyft den första bägaren] “Jag skall föra er ut från tvångsarbetet hos egyptierna” – detta är helgelsens bägare,

[lyft den andra bägaren] “och jag skall rädda er från slaveriet under dem” – detta är befrielsens bägare,

[lyft den tredje bägaren] “och jag skall återlösa er med uträckt arm och genom stora straffdomar.” – detta är återlösningens bägare

[lyft den fjärde bägaren] “Och jag skall ta er till mitt folk och vara er Gud.” – den sista är lovprisningens bägare.

I Skriften är vinträdets frukt en symbol för glädje, så dessa fyra bägare som vi ska dricka under måltiden i kväll uttrycker en fyrfaldig glädje över Herrens fullkomliga återlösning i Sitt blod. Låt oss fylla den första bägaren. Fyll en tredjedel av bägaren men drick inte än!

Fadern: Denna första bägare är helgelsens bägare. Genom uttåget ur Egypten, avskiljde Gud Israels folk att för alltid vara ett heligt folk inför Sig genom offerlammets blod.

Läsare 1: “Därför är du stor, Herre, HERRE, ty ingen är dig lik, och ingen Gud finns utom dig efter allt vad vi har hört med våra öron. Finns det ett enda folk på jorden likt ditt folk Israel, som Gud själv kom för att friköpa åt sig som sitt eget, för att göra sitt namn känt? Du har gjort storverk för dem och förunderliga ting för ditt land och inför ögonen på ditt folk, som du har friköpt från Egypten, från hednafolken och deras gudar. Du har gjort ditt folk Israel till ett folk åt dig för evig tid, och du, HERRE, har blivit deras Gud.” (2 Sam 7:22–24)

Läsare 2: Som lärjungar till Jeshua från icke-judisk bakgrund kan vi också glädja oss i kväll på grund av att vi som var utan Messias, utestängda från medborgarskap i Israel och utan del i förbunden, utan deras löften, utan hopp och utan Gud i världen, vi, som en gång var långt borta, har nu i Messias Jeshua, kommit nära genom Messias blod. (Ef.2:11–13). Vi har inte ersatt Israel, utan Skriften säger att vi har blivit inympade bland dem och fått del av det äkta olivträdets feta rot.” (Rom.11:17)

Läsare 1: "Vidare heter det: 'Gläd er, ni hedningar, tillsammans med hans folk.'" (Rom.15:10)

Fadern: I kväll kan hedningar som tror på Jesus glädja sig tillsammans med Guds folk Israel. Vi gläder oss tillsammans med Israel över Guds stora frälsning!

Läsare 2: Låt oss läsa om Påskmåltiden i den övre salen från Luk. 22:14–18, "När stunden var inne, lade han sig till bords, och apostlarna tillsammans med honom. Och han sade till dem: 'Jag har längtat mycket efter att äta detta påskalamm med er, innan mitt lidande börjar. Ty jag säger er att jag inte kommer att äta det förrän det får sin fullbordan i Guds rike.' Och han tog en bägare, tackade Gud och sade: 'Tag detta och dela mellan er. Ty jag säger er att jag från denna stund inte skall dricka av vinstockens frukt förrän Guds rike kommer.'"

Fadern: Låt oss som Jeshua gjorde i den övre salen, lyfta den första bägaren mot himlen i tacksägelse till Herren.

Läsare 1: Lovad vare du Herre vår Gud, världens konung, som skapat vinträdets frukt. Lovad vare du Herre vår Gud, världens konung, som har utvalt oss ur alla folk och tungomål, och helgat oss genom dina bud. Och du har i kärlek och välbehag givit oss din sabbat till vila, och bestämda tider till glädje, högtider och fester. Denna tid har du givit oss, som det osyrade brödets högtid, frihetens högtid, en helig högtid, en åminnelse av uttåget ur Egypten och en påminnelse om Jeshuas, vår Messias, offer för oss. Ty du har utvalt oss, och du har helgat oss framför alla andra folk. Och dina heliga bestämda tider har du gett oss att fira i kärlek och glädje. Lovad vare du Herre, Evige Gud, som helgar Påsken, Israel och Messias församling. Amen!

Fadern: *Baruch ata ADONAI, Eoheinu melech ha-olam, bore pri ha-gaffen!* Välsignad vare du, HERRE vår Gud, världens konung, som skapat vinstockens frukt.

Alla: Amen!

Fadern: Låt oss alla dricka bägaren.

Läsare 2: "Ty så säger HERREN: 'Jubla i glädje över Jakob, höj fröjderop över honom som är den främste bland folken.' Brist ut i lovsång och säg: 'Fräls, HERRE, ditt folk, de som finns kvar av Israel.'" (Jer 31:7)

Fadern: Låt oss ge Herren tacksägelse för Hans kallelse och utkorelse av Israel och för att Gud intill denna dag har bevarat dem som ett vittnesbörd om Hans trofasthet. Bibeln säger: "Ty om deras förkastelse betydde världens försoning, vad skall då inte deras upptagande betyda, om inte liv från de döda?" (Rom 11:15) Låt oss välsigna Israel i kväll och låt oss alla säga tre gånger: "Fräls, Herre, ditt folk, de som finns kvar av Israel!"

Alla: Fräls, Herre, ditt folk, de som finns kvar av Israel! Fräls, Herre, ditt folk, de som finns kvar av Israel! Fräls, Herre, ditt folk, de som finns kvar av Israel!

[Lovsång, text "Awake O Israel!"]

4. HANDTVAGNING – VI BETJÄNAR VARANDRA

Läsare 1: "Vem får gå upp på HERRENS berg? Vem får träda in i hans helgedom? Den som har oskyldiga händer och rent hjärta." (Ps.24:3–4)

Ledare: Denna del av Sedern är en symbolisk handling som efterliknar prästen som tvättade händerna och fötterna i kopparbäckenet, innan han utförde offren eller gick in i det allra heligaste. Det var också under påskmåltiden som Jesus tvättade sina lärjungars fötter.

Läsare 1: "Jeshua visste att Fadern hade gett allt i hans händer och att han hade utgått från Gud och skulle gå till Gud. Han reste sig från bordet, lade av sig manteln och tog en linneduk och band den om sig. Sedan hällde han vatten i ett fat och började tvätta lärjungarnas fötter och torka dem med linneduken som han hade bundit om sig." (Joh.13:3–5)

Läsare 2: "När han nu hade tvättat deras fötter och tagit på sig manteln och lagt sig till bords igen, sade han till dem: 'Förstår ni vad jag har gjort med er? Ni kallar mig Mästare och Herre och det med rätta, ty det är jag. Om nu jag, er Herre och Mästare, har tvättat era fötter, är också ni skyldiga att tvätta varandras fötter. Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er.'

'Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. Om ni har kärlek till varandra, skall alla förstå att ni är mina lärjungar'." (Joh.13:12–15, 34–35)

Läsare 1: Senare under Sedermåltiden bad Jeshua bönen i Johannes 17 om enhet bland alla troende. Låt oss be om enhet bland alla Messias lärjungar!

Alla: "Men inte bara för dem ber jag, utan också för dem som genom deras ord kommer att tro på mig. Jag ber att de alla skall vara ett, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig." (Joh.17:20–21)

Fadern: Låt oss följa det exempel som Jeshua gav oss och betjäna varandra genom att hålla fram handtvagnings-skålen med vatten åt den som sitter närmast dig åt vänster medan de symboliskt tvättar sina fingrar, och sedan räcka dem handduken medan du ber för dem och välsignar dem.

[Fadern ("fadern") håller fram skålen med vatten och handduken åt den som sitter till vänster. Skålen och handduken skickas sedan vidare åt vänster runt bordet.]

5. GRÖNSAKERNA – NYTT LIV UTIFRÅN TÅRAR

Fadern: "Vinnet" som vi drack var rött. Det representerar påskalammet blod. Grönsakerna [*lyft upp dem*] representerar våren, med det nya liv som föds ut ur död, och även den isop som användes för att stryka påskalammet blod på dörrposterna till de judiska hemmen i Egypten. Det salta vattnet [*lyft upp det*] representerar tårarna som gräts i Egypten på grund av lidandet. Tårar var en del av förlossningen ut ur Egypten och kommer även att vara det i den yttersta tiden.

Läsare 2: "Men Israels barn suckade och klagade över sitt slaveri, och deras rop över slaveriet steg upp till Gud." (2 Mos.2:23).

Läsare 1: I Apg. 14:22 uppmuntrar Paulus och Barnabas lärjungarna: "...vi måste gå genom många lidanden för att komma in i Guds rike." Vi läser också i 2 Tess 1:4–5: "Därför berömmar vi oss i Guds församlingar av er, av er uthållighet och er tro under alla de förföljelser och lidanden som ni får utstå. Allt detta är ett bevis på Guds rättvisa dom, att ni skall anses värdiga Guds rike som ni lider för."

Fadern: Låt oss doppa grönsakerna i det salta vattnet, och påminna oss det nya liv som kom ut ur lidandet i Egypten, och uttala välsignelsen tillsammans:

[Var och en tar en kvist persilja från sedertallriken och doppar den i saltvattnet.]

Alla: *Baruch ata ADONAI, Eoheinu melech ha-olam, boreh pri ha-adama!* Välsignad vare du, HERRE vår Gud, världens konung, som skapat jordens frukt.

Fadern: Låt oss alla äta den gröna kvisten!

[Var och en äter den gröna kvisten.]

Fadern: Inget annat folk har lidit så som judarna. För bara en generation sedan mördades sex och en halv miljon under Förintelsen, på ett organiserat och t.o.m. industrialiserat sätt mitt i det "kristna" Europa. Idag är judarna utsatta igen. Denna gång genom terrorattacker där judar mördas och skadas för resten av livet. Låt oss be för Israel. Låt oss också be att vi kan förbli trogna vår Mästare och även att stå upp för Israel under de lidanden som vi är kallade till för att aktas värdiga Guds rike.

[Läsare 2 leder i bön. Alla ber.]

6. VI BRYTER DET MITTERSTA MATZABRÖDET – JESHUA UTGIVEN FÖR VÄRLDEN

Fadern: Att bryta det mellersta matzabrödet är nästa del i den traditionella judiska Sedernmältiden. Denna tradition som så levande åskådliggör Messias död, begravning och uppståndelse, är enligt somliga ett bidrag till Påskmältiden från den första församlingen! Efter templets förstörelse i Jerusalem år 70 e.Kr, kunde judarna inte längre offra några påskalamm. Efterhand införlivade de i stället, som en ersättning för offerlammen, denna utbredda sed från de första troende.

[Fadern håller upp matzafodralet]

Fadern: Det finns tre skivor matza i detta fodral. Fodralet kallas för "Enheten". Den mellersta matzaskivan bryts mitt itu, göms i en linne-servett och tas sedan fram igen vid slutet av Sedern, som den viktigaste delen av måltiden. Denna hälft av den mellersta matzan kallas "Afikomen". Det är det enda grekiska ord som används i påskceremonin och betyder bokstavligen "Jag kom"!

En rabbinisk tradition säger att de tre matzabröden representerar prästerna, leviterna och israeliterna. En annan tradition säger att de representerar Abraham, Isak och Jakob. Men dagens judiska tradition ger ingen förklaring till varför den mellersta matzan ska brytas och gömmas. Inte heller varför den har ett grekiskt namn som betyder "Jag kom"!

Rabbinsk tradition säger att Afikomen nu representerar lammet i ceremonin och att **alla måste** äta av den i slutet på Sedermåltiden, så att dess smak blir den eftersmak som blir kvar. Bibeln säger, "Ty vårt påskalamm Messias har blivit slaktat." (1 Kor.5:7). Kan symboliken bli tydligare?

Fadern: [*Håller upp matzan*] Matzan är en tydlig bild av Messias. Först av allt ser vi hur den är genomborrad med hål. [*Håll matzan framför ett ljus så att alla ser att den har hål. Visa speciellt för barnen!*]

Läsare 1: "Han var genomborrad för våra överträdelsers skull." (Jes.53:5).

Ledare: För det andra ser vi hur matzan är "randad", som såren på Jesu kropp efter piskslagen.

Läsare 2: "Han var ...slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade." (Jes.53:5).

Fadern: För det tredje är matzan ett osyrat bröd. Jäst är en symbol för synd. [*Visa hur platt matzan är.*]

Läsare 1: "Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud." (2 Kor.5:21).

Fadern: För det fjärde kallas matzan för "betryckets bröd". Vi kan se att det är bränt i ugnen. [*Visa att brödet är bränt.*] Jeshua gick igenom lidandets ugn för oss!

Läsare 2: "Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad." (Jes 53:4)

Fadern: Slutligen, så bryter man matzan i hälften [*bryt matzan i mitten*], precis som Jeshuas kropp bröts för oss. Den större hälften, Afikomen, sveps in i en vit duk [*svep in Afikomen i en vit (linne)servett*] och göms undan. [*Göm Afikomen under kudden vid bordet. Den andra delen läggs tillbaka i Matza-fodralet.*]

Läsare 1: "Josef tog kroppen, svepte den i rent linnetyg 60 och lade den i sin nya grav som han hade låtit hugga ut i klippan. Sedan rullade han en stor sten för ingången till graven och gick därifrån." (Matt 27:59–60)

Fadern: Låt oss tacka Jeshua för hans död för oss!

[*En sång med tillbedjan, eller enbart musik*]

7. DEN ANDRA BÄGAREN – VI ÅTERGER BERÄTTELSEN

Fadern: [*lyfter upp fatet med matza*] Vid den här tidpunkten lyfter Fadern för påskmåltiden i varje judiskt hem fatet med matza och säger: "Detta är lidandets bröd som våra fäder åt i Egypten. Må alla hungriga och alla som är i nöd komma och fira Påsk med oss!"

Låt oss alla säga tillsammans:

Alla: Låt Israels folk förstå den sanna frihet som Messias köpt åt dem.

Fadern: Låt oss nu fylla den andra bägaren, men drick inte av den än! Detta är befrielsens bägare.

[Alla bägare fylls en andra gång till en tredjedel.]

Innan vi dricker av denna bägare så ska vi först återge berättelsen om befrielsen från Egypten. Detta tar normalt minst en och en halv timme vid en vanlig påskmåltid. Judar uppmanas att berätta i detalj om Guds mäktiga gärningar för att befria dem. Det bröjar med att ett barn ställer de fyra frågorna "Varför är denna kväll annorlunda än alla andra kvällar?" vanligtvis genom att sjunga dem.

Läsare 2: "När era barn frågar er: Vad betyder den här gudstjänsten? skall ni svara: Det är ett påskoffer åt HERREN, därför att han gick förbi Israels barns hus i Egypten när han slog egyptierna, men skonade våra hus." (2 Mos 12:26–27)

DE FYRA FRÅGORNA

[Den yngsta personen/personerna vid demonstrationsbordet (helst barn) ställer nu "de fyra frågorna."]

Barnet: Varför är denna kväll annorlunda än alla andra kvällar?

Andra kvällar äter vi syrat och osyrat bröd,
men denna kväll äter vi bara osyrat bröd.

Andra kvällar äter vi olika grönsaker,
men denna kväll äter vi bara bittra örter.

Andra kvällar doppar vi inte ens en gång.
Men denna kväll doppar vi två gånger.

Andra kvällar äter vi sittande,
men denna kväll äter vi halvliggande.

Fadern: Fadern för sedermltiden svarar nu: "Det var bra att du frågade. Här är svaren på dina frågor": *[Den här delen kan gärna åskådliggöras med ett drama om slaveriet i Egypten som speciellt barnen tycker om att delta i eller se på!]*

Läsare 1: Vi var slavar i Egypten under Faraos, och vår Gud förde oss ut med mäktig hand och utsträckt arm. Om inte Gud hade fört oss ut, skulle vi ha varit slavar i Egypten än i dag. Hade Han inte fört oss ut, skulle förberedelsen för vår frälsning genom Messias inte ha ägt rum. När tiden var inne kom Han, Jakobs son, och i Honom har vi vår återlösning.

Den här måltiden är berättelsen om Guds kärlek och rättvisa och omsorg om alla fattiga och förtryckta. **Matzan** påminner oss om den brådska som våra förfäder hade då de lämnade Egypten och de hade inte tid att låta degen jäsa.

Läsare 2: Som troende på Messias så påminner detta oss om att han kommer att komma tillbaka igen för att befria oss snabbt som en tjuv om natten och vi strävar efter att leva avskilda för honom för att vara redo för hans ankomst.

Läsare 1: De **bittra örterna** påminner oss om det bittra slaveriet.

Läsare 2: Som troende kommer vi också ihåg slaveriet under synden, innan Jesus frälste oss.

Läsare 1: **Vi doppar två gånger.** Först i salt vatten som ett tecken på att våra tårar bytts mot glädje och andra gången i äppelblandningen för att krydda den bittra smaken med hoppets sötma som vi har genom tron på Gud.

Läsare 2: Som troende på Jeshua så påminns vi om att han har förvandlat våra tårar till glädje och gett oss ett evigt hopp.

Läsare 1: Att vi äter halvliggande är en symbol för att vi är fria och kan äta i ro. Så den här kudden *[lyft upp kudden]* påminner oss om vår frihet.

Läsare 2: Jeshua har befriat oss från synden och döden genom sitt eget blod. Genom att lita på honom kan vi vara trygga.

[Sång: Det är ditt blod som renar mig.]

BERÄTTELSEN OM UTTÅGET

Fadern: Låt oss på nytt få höra om Uttåget som berättar om Guds väldiga gärningar:

Läsare 1: För att komma undan en fruktansvärd hungersnöd, ledde Gud våra fäder till Egypten för att finna levebröd. Många år senare, kom en Faraos till makten som inte kände till Josef. Han förtryckte Israels barn och tvingade dem till slaveri.

Läsare 2: Genom den brinnande busken kallade Gud Mose till att leda Uttåget för sitt folk. Gud sände många plågor över egyptierna för att få dem att släppa Israels folk fria.

Läsare 1: Till slut, efter tio svåra plågor, släppte Faraos i väg folket i frihet, fastän han ångrat sig många gånger. Det var först då alla förstfödda söner i Egypten slogs med döden som friheten kom.

Fadern: Det var vid den här tidpunkten som påskmåltiden åts. Gud gick förbi israeliternas hus, och slog inte deras förstfödda med döden, när Han såg påskalammet blod på deras dörrposter. Under denna måltid föreställer vi oss den kvällen och den faraos som våra förstfödda befann sig i, som om vi själva varit med. Dödsängeln gick förbi på grund av det offrade lammet, men Egyptens söner blev dödade.

Läsare 2: Gud har också gått förbi oss och befriat oss från sin dom genom påskalammet, vår Messias offer.

Läsare 1: Fastän Faraos lät folket dra i väg, ångrade han sig än en gång. Han sände sina arméer för att ta våra fäder till fånga. Det var då Gud delade Röda Havet så att Israels folk kunde gå över. Faraos män följde efter, men de drunknade när vattnet återvände. Uttåget ur Egypten var fullbordat och Israels folk var i frihet.

Fadern: Låt oss alla bekänna tillsammans:

Alla: Vi är nu fria genom detta uttåg och genom det stora uttåg från syndens slaveri som vår Messias har gett oss.

DE TIO PLÅGORNA

Fadern: Vid denna tidpunkt under påskmåltiden så räknar man upp de tio plågorna som kom över Egypten och man doppar lillfingret i den andra bägaren, befrielsens bägare, en gång för varje plåga.

Läsare 2: När människan står emot Guds vilja, medför det nöd och lidande. Egyptierna vägrade lyda Guds befallningar och drog därför Guds dom över sig.

Läsare 1: Vi vet också att plågorna visar nederlaget för Egyptens falska gudar, för dessa gudar skulle ha beskyddat Egypten från plågorna.

Läsare 2: Då nu alla människor är skapade till Guds avbild, sörjer vi över det lidande de fick utstå. Vi sörjer över alla som vänder Gud ryggen och får skörda konsekvenserna av detta.

Fadern: Psalmisten säger: "Min bägare flödar över." En full bägare symboliserar glädjens fullhet, men när andra vänder sig bort från Gud, som Farao gjorde, kan vi inte glädja oss till fullo. Därför minskar vår glädje när vi tänker på de plågor Gud använde för att göra oss fria. Vi doppar lillfingret i druvjosen och placerar en droppe för varje plåga på vår tallrik. Låt oss alla säga tillsammans *[Det här gillar barnen att hänga med på]:*

Alla: Blod! *[Doppa fingret i bägaren och placera en droppe på fatet.]* Paddor! *[Doppa igen]* Myggor! *[Doppa]* Flugor! *[Doppa]* Pest! *[Doppa]* Bulnader! *[Doppa]* Hagel! *[Doppa]* Gräshoppor! *[Doppa]* Mörker! *[Doppa]* Döden över alla förstfödda! *[Doppa]*

GUDS VREDESSKÅLAR

Fadern: Dessa tio plågor som kom över Egypten, kommer att utgjutas i en större världsvid skala i den yttersta tiden för att fullborda ett ännu större uttåg för alla Guds barn. Låt oss läsa från Uppenbarelseboken om Guds stora befrielse när antikrist och hans imperium kommer att dömas, precis som Farao dömdes i Egypten.

Läsare 1: "Och jag hörde en stark röst från templet säga till de sju änglarna: 'Gå ut och töm Guds sju vredesskålar över jorden.' Och den förste gick bort och tömde sin skål över jorden, och onda och svåra bölder slog upp på de människor som hade vilddjurets märke och som tillbad dess bild." (Upp 16:1–2)

Läsare 2: "Den andra ängeln tömde sin skål över havet, och havet förvandlades till blod som från en död, och allt liv i havet dog." (v.3)

Läsare 1: "Den tredje ängeln tömde sin skål över floderna och vattenkällorna, och de förvandlades till blod. Och jag hörde vattnets ängel säga: 'Rättfärdig är du som är och som var, du Helige, ty du har fällt denna dom. De har utgjutit

heligas och profeters blod och därför har du gett dem blod att dricka, och de har förtjänat det.' Och jag hörde altaret säga: 'Ja, Herre Gud, du Allsmäktige, sanna och rättfärdiga är dina domar.'" (v. 4–7)

Läsare 2: "Den fjärde ängeln tömde sin skål över solen, och den fick makt att bränna människorna med eld. De brändes av stark hetta och hädade Guds namn, han som har makt över dessa plågor. Men de vägrade att omvända sig och ge honom äran." (v. 8–9)

Läsare 1: "Den femte tömde sin skål över vilddjurets tron, och dess rike lades i mörker. Människorna bet sig i tungan av smärtan och hädade himlens Gud för sina plågor och sina bölder, men de omvände sig inte från sina gärningar." (v. 10–11)

Läsare 2: "Den sjätte tömde sin skål över den stora floden Eufrat, och dess vatten torkade ut så att vägen bereddes för kungarna från Östern. Och jag såg att det ur drakens gap och ur vilddjurets gap och ur den falske profetens mun kom ut tre orena andar som liknade paddor. De är ondskefulla andar som gör tecken, och de beger sig ut till kungarna i hela världen för att samla dem till striden på Guds, den Allsmäktiges, stora dag." (v. 12–14)

Fadern: "Se, jag kommer som en tjuv. Salig är den som vakar och bevarar sina kläder, så att han inte går naken och man ser hans kön." (v. 15)

Läsare 1: "Och de samlade dem på den plats som på hebreiska heter Harmagedon." (v. 16)

Läsare 2: "Den sjunde ängeln tömde sin skål över luften. Och en stark röst gick ut från tronen i templet, och den sade: 'Det har skett.' Och det kom blixtar, dån och åska och en stor jordbävning, en sådan som inte har förekommit så länge det funnits människor på jorden, så väldig var den." (v.17–18)

Läsare 1: "Den stora staden rämnade i tre delar, och folkens städer störtade samman. Gud kom ihåg det stora Babylon och räckte det bågaren med sin stränga vredes vin. Alla öar flydde och bergen fanns inte mer. Stora hagel, tunga som talenter, föll ner från himlen över människorna, och de hädade Gud för hagelplågan, eftersom den var mycket svår." (v. 19–21)

Fadern: Uppenbarelseboken är berättelsen om Lammets seger över Vilddjuret och hans rike. Precis som Farao och hans armeer drunknade i Röda Havet, kommer antimessias och hans härar att gå under.

Läsare 2: Och vilddjuret greps tillsammans med en falske profeten, som hade gjort tecken inför vilddjuret och genom dessa tecken vilselett dem som hade tagit emot vilddjurets märke och tillbett dess bild. Levande kastades de båda i eldsjön som brinner av svavel." (Upp 19:20)

Läsare 1: "Med Guds makt blir ni genom tron bevarade till den frälsning som finns beredd och skall uppenbaras i den sista tiden. Gläd er därför, om ni nu en kort tid måste utstå prövningar av olika slag." (1 Pet 1:5–6)

Fadern: Låt oss prisa Gud för Hans stora frälsning som är redo att bli uppenbarad i den yttersta tiden.

[**Läsare 2** leder i bön och tacksägelse. Alla tackar och prisar Gud.]

PÅSKENS TRE SYMBOLER

Fadern: Rabbi Gamliel, aposteln Paulus lärare, lärde att när man återberättar påskberättelsen, måste man se till att nämna tre saker: det osyrade brödet, de bittra örterna och påskalammet.

Läsare 1: [*håller upp matza*] Osyrat bröd påminner oss om att våra fäder lämnade Egypten med hast. Degen hade inte tid att jäsa.

Läsare 2: [*håller upp pepparroten, eller löken, eller den bittra salladen*] Bittra örter påminner om slaveriets förbittring i Egypten. Toran säger: "De förbittrade deras liv med hårt arbete på murbruk och tegel och med alla slags arbeten på marken." (2 Mos 1:14)

Fadern: [*håller upp lårbenet*] Detta ben påminner oss om lammet, vars blod skyddade oss från att vårt förstfödda slogs med döden, så som det hände med egyptierna.

Läsare 1: "Säg till hela Israels menighet: På tionde dagen i denna månad skall varje familjefar ta sig ett lamm, så att varje hushåll får ett lamm. Ett felfritt, årsgammalt lamm av hankön skall ni välja ut och ta det antingen från fåren eller getterna. Ni skall förvara det till den fjortonde dagen i denna månad. Då skall hela Israels församlade menighet slakta det i skymningen. Och man skall ta av blodet och stryka det på båda dörrposterna och på övre dörrträet i husen där man äter det." (2 Mos.12:3, 5–7)

Läsare 2: "Köttet skall ätas samma natt. Det skall vara stekt över eld och ätas tillsammans med osyrat bröd och bittra örter. På detta sätt skall det ätas: Ni skall ha kläderna uppfästa med bältet kring höfterna och ha skor på fötterna

och stav i handen. Och ni skall äta det snabbt. Detta är HERRENS påsk. Den natten skall jag gå fram genom Egyptens land och slå allt förstfött i Egypten, både människor och boskap. Och över Egyptens alla gudar skall jag hålla dom. Jag är HERREN. Blodet skall för er vara ett tecken på de hus där ni är, ty när jag ser blodet skall jag gå förbi er. Ingen straffdom skall drabba er med fördärv, när jag slår Egyptens land.” (2 Mos.12:8, 11–13).

Fadern: Mose påminner oss om att det var Herren själv som förlossade Israels barn från slaveriet. “Och HERREN förde oss ut ur Egypten med stark hand och uträckt arm, med stora och fruktansvärda gärningar, med tecken och under.” (5 Mos.26:8)

Alla: Vi som tror på Jeshua Messias, tror att han är Guds lamm, vårt Påskalamm. Liksom israeliternas fäder, vet vi att det var Gud själv, och inte en ängel, Gud själv, och inte en seraf, Guds själv, och inte en budbärare, som gav oss slutlig förlossning från synd och död. Det är Gud själv genom Jeshua, som tagit bort världens synder.

Fadern: Eftersom det inte längre finns något tempel i Jerusalem, offras inte heller något påskalamm. Detta ben [*lyft upp lårbenet*] finns kvar för att påminna oss om offerlammet.

Läsare 1: “Isak sade till sin far Abraham: ‘Far!’ Han svarade: ‘Ja, min son?’ Han sade: ‘Vi har eld och ved, men var är lammet till brännoffret?’ Abraham svarade: ‘Gud kommer att utse åt sig lammet till brännoffret, min son.’ Så fortsatte de sin vandring tillsammans.” (1 Mos 22:7–8)

Läsare 2: “När de kommit fram till den plats som Gud hade sagt till Abraham, byggde han ett altare där och gjorde i ordning veden. Sedan band han sin son Isak och lade honom på altaret ovanpå veden. Och Abraham räckte ut handen och tog kniven för att slakta sin son.” (v 9–10)

Läsare 1: “Då ropade HERRENS ängel till honom från himlen: ‘Abraham! Abraham!’ Han svarade: ‘Här är jag.’ Då sade han: ‘Lyft inte din hand mot pojken och gör honom ingenting. Nu vet jag att du fruktar Gud, då du inte ens har undanhållit mig din ende son.’” (v 11–12)

Läsare 2: “Abraham såg sig omkring och fick då bakom sig syn på en bagge som hade fastnat med hornen i ett snår. Abraham gick dit och tog baggen och offrade den till brännoffer i stället för sin son. Och Abraham kallade platsen HERREN förser. I dag säger man: *Berget där HERREN förser.*” (v 13–14)

Fadern: På detta berg dog Jeshua, Guds Lamm, under påsken vid nionde timmen exakt samtidigt som påskalammen slaktades i templet. Förvisso har den Evige utsett åt sig Lammet som tog vår plats!

Fadern: Vid detta tillfälle i Sedermåltiden läses Psaltaren 113 och 114, den första delen av Hallel-psalmerna.

PSALTAREN 113

Fadern: "Halleluja! Prisa, ni HERRENS tjänare, prisa HERRENS namn!"

Alla: "Välsignat vare HERRENS namn från nu och till evig tid!"

Fadern: "Från solens uppgång ända till dess nedgång skall HERRENS namn bli prisat."

Alla: "HERREN är upphöjd över alla folk, till himlen når hans ära."

Fadern: "Vem är som HERREN, vår Gud, han som tronar så högt,"

Alla: "han som ser ner så djupt, vem i himlen och på jorden?"

Fadern: "Han som reser upp den ringe ur stoftet och lyfter den fattige ur dyn"

Alla: "för att sätta honom bland furstar, sitt folks furstar,"

Fadern: "han som låter en ofruktsam kvinna bo i huset som en lycklig mor, omgiven av barn."

Alla: "Halleluja!"

Fadern: Låt oss all säga tillsammans:

Alla: HALLELUJA, för den stora frälsning, som Gud har berett för oss, förlösning till ett oerhört pris:

- i Egypten – döden över allt förstfött;
- frälsning från synden – Guds Sons död.

"Ty så älskade Gud hela världen att han utgav sin enfödde son, på det att var och en som tror på honom inte skall förgås utan ha evigt liv." (Joh.3:16)

Fadern: Låt oss prisa Herren tillsammans för Hans stora frälsning och dricka den andra bägaren – befrielsens bägare!

Alla: *Baruch ata ADONAI, Eoheinu melech ha-olam, boreh pri ha-gaffen!* Välsignad vare du, HERRE vår Gud, världens konung, som skapat vinstockens frukt.

[Alla dricker den andra bägaren, befrielsens bägare och PRISAR HERREN för frälsningen!]

8. VI DOPPAR MATZAN – GENOM MYCKET LIDANDE

Fadern: Nu tvättar vi alla händerna som förberedelse för att äta påskmåltidens ingredienser.

[Alla doppar symboliskt fingrarna i skålen med vatten]

Fadern: Vi har hört om de tre ceremoniella ingredienserna, låt oss nu äta dem. Först matzan. (*Fadern håller upp matza-fodralet*) Låt oss alla säga tillsammans:

Alla: *Baruch ata ADONAI, Eoheinu melech ha-olam, ha-motzei lechem min ha-aretz.* Välsignad vare du, HERRE vår Gud, världens konung, som låter bröd framgå ur jorden.

Fadern: Låt oss alla äta matza.

[Fadern bryter olivstora bitar från den övre och mellersta matzan i Enheten och ger till var och en vid bordet.]

Fadern: Som det är befallt i Bibeln, låt oss komma ihåg slaveriets bitterhet i Egypten genom att äta maror, de bittra örterna. [*Fadern lyfter de bittra örterna och visar dem för alla.*]

Vi tänker även på det bittra som Jeshua smakade för vår frälsning genom ångest, tortyr och död. Det var vid detta tillfälle under måltiden som vi läser om Jeshua:

Läsare 2: "När Jesus hade sagt detta, upprördes han i sin ande och vittnade: 'Amen, amen säger jag er: En av er skall förråda mig.' Lärjungarna såg på varandra och undrade vem han kunde mena." (Joh 13:21–22)

Läsare 1: "En av hans lärjungar, den som Jesus älskade, låg till bords vid Jesu sida. Simon Petrus gav honom ett tecken att han skulle fråga vem han talade om. Den lärjungen lutade sig då mot Jesu bröst och sade: 'Herre, vem är det?' Jesus svarade: 'Det är han som får brödstycket som jag doppar.' Och han doppade brödstycket och gav det åt Judas, Simon Iskariots son." (Joh 13:23–26)

Fadern: Låt oss alla säga tillsammans:

Alla: Lovad vare du Herre vår Gud, världens konung, som har befallt oss att äta de bittra örterna.

Fadern: Låt oss alla äta av de bittra örterna!

[Fadern bryter nu den understa matzan från Enheten i bitar, doppar dem i de bittra örterna och ge till var och en vid bordet.]

Fadern: [Fadern lyfter charoset, den söta äppelblandningen, och visar den för alla] Charoset, den söta äppelblandningen, påminner i färgen om teglet som israeliterna gjorde åt Farao. Att det smakar sött påminner oss om att genom det hopp vi har till Gud kan det mest bittra lidande vändas till något gott.

Låt oss nu äta vad som kallas för "Hillelsmörgåsen" uppkallad efter en av de mest kända rabbinerna på Jeshuas tid. Man bryter en bit matza och doppar den i de bittra örterna. Sedan bryter man ytterligare en bit matza och doppar den i den söta äppelblandningen. Lägg ihop dessa bitar till en "sandwich" och ät den.

[Var och en gör en "sandwich" med maror (bittra örter) och charoset emellan bitarna.]

[Spela gärna lite lovsångsmusik under tiden.]

9. MIDDAGEN – DET ÄR FEST!

Fadern: Himmelriket liknas ofta vid en fest i Skriften. (Ex. Jes.25:6; Luk.13:29) 2 Mosebok 12:14 säger om påsken: "Denna dag skall ni ha till minnesdag och fira den som en HERRENS högtid."

Det sägs om den första församlingen i Jerusalem: "Varje dag var de endröktigt tillsammans ... och i hemmen bröt de bröd och höll måltid med varandra i jublande, innerlig glädje. De prisade Gud." (Apg.2:46–47). Låt oss i denna måltid fira Guds godhet. Vi ber tillsammans den bön som Jeshua alltid bad före varje måltid:

Alla: *Baruch ata ADONAI, Eoheinu melech ha-olam, ha-motzi lechem min ha-aretz!* Välsignad vare du, HERRE vår Gud, världens konung, som låter bröd framgå ur jorden!

[Middagen. Under måltiden: gemenskap, eventuellt också dämpad lovsångsmusik och högläsning ur Skriften, ex. Ps.22 och Jes. 53.]

10. AFIKOMEN – “DETTA ÄR MIN KROPP, UTGIVEN FÖR ER!”

[Efter måltiden är det viktigt att sjunga en eller två lovsånger, gärna om Messias blod, som övergång till att ta del av Herrens måltid som är klimax på hela firandet.]

Fadern: Vi kommer nu till “nattvardsdelen” i påskmåltiden. Vi denna tidpunkt är det tradition att barnen får leta efter Afikomen, den brutna mellersta matzan som gömdes undan. Det barn som hittar Afikomen får en belöning.

[Ett barn kommer fram och “hittar” den vita servetten med Afikomen under kudden och ger den till Fadern. Barnet får en israelisk shekel eller passande svenskt mynt som belöning.]

Läsare 1: Jeshua sa: “Amen säger jag er: Den som inte tar emot Guds rike som ett barn, han kommer aldrig ditin.” (Luk 18:17)

Fadern: Afikomen, den halva mellersta matzan som blev gömd i en linneredett, tas nu fram igen, vilket tydligt symboliserar vår Herre Jeshuas uppståndelse.

[Fadern tar fram Afikomen ur servetten och håller upp den.]

Fadern: Apostlen Paulus skrev i 1 Korinterbrevet 15 vers 1 till 4: “Bröder, jag vill påminna er om evangeliet som jag predikade för er, som ni tog emot och står fasta i, och genom vilket ni blir frälsta. Jag vill påminna er om orden som jag förkunnade, om ni nu håller fast vid dem. Annars var det förgäves att ni kom till tro. Jag meddelade er det allra viktigaste, vad jag själv hade tagit emot,

“att Messias dog för våra synder enligt Skrifterna,” Afikomen blev bruten.

“att han blev begravd,” Afikomen sveptes in i en vit linneduk.

“att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna.” Afikomen, vilket bokstavligen betyder ‘Jag kom’ har tagits fram igen.

Vilken detaljerad och exakt beskrivning av evangeliet som finns i den högtid som alla judar firar varje påsk!

[Fadern tar nu fram servetten med Afikomen, tar ut Afikomen och håller upp den.]
Låt oss tacka Gud att Messias har kommit, att han dog och restes upp från de döda och lever idag!

[Lovsång]

Läsare 2: "Och han tog ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: 'Detta är min kropp, som utges för er. Gör detta till minne av mig.'" (Luk 22:19)

Fadern: Låt oss minnas Messias nu när vi delar Afikomen. [*Fadern skickar Afikomen vidare runt bordet och låt var och en bryta en bit.*] Ät inte än!

[*Alla bryter en bit av Afikomen. Spela gärna svag lovsångsmusik*]

Läsare 1: "Brödet som vi bryter, är det inte gemenskap med Messias kropp? Eftersom det är ett bröd, är vi som är många en kropp, ty alla får vi vår del av detta enda bröd." (1 Kor.10:16–17).

Läsare 2: "Jag har själv tagit emot från Herren vad jag meddelade er: Den natt då Herren Jesus blev förrådd, tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och sade: "Detta är min kropp, som är utgiven för er. Gör detta till minne av mig." (1 Kor.11:23–24).

Fadern: Låt oss göra detta till minne av Jeshua så som han bad oss. Låt oss ta del av "detta enda bröd", den brutna mellersta matzan, och tacka honom för att han dog för oss!

[*Alla ber och tackar Herren och äter sedan av Afikomen. Lovsång*]

Fadern: Rabbinerna lär att efter Templets förstörelse så har Afikomen tagit lammets plats och att detta är den viktigaste delen av Sedermåltiden. Smaken från Afikomen bör vara det sista som finns kvar i munnen och det som man kommer ihåg från måltiden.

Låt oss be, att precis som Afikomen blir återfunnen och ätes i slutet av Sedermåltiden, Jeshua i den sista tiden blir uppenbarad för sitt eget folk, som äter Afikomen i kväll, utan att veta vad den representerar.

[*Läsare 1 leder i bön. Alla ber om uppenbarelse om Jeshua som Guds Lamm som borttar världens synd.*]

11. DEN TREDJE BÄGAREN – "DETTA ÄR MITT BLOD, UTGJUTET FÖR ER!"

Fadern: Låt oss fylla våra bägare för tredje gången denna kväll.

[*Alla fyller bägarna till 1/3.*]

Fadern: [*Lyfter sin bägare*] Det här är återlösningens bägare. Det var denna bägare "efter måltiden" som Jeshua identifierade som det nya förbundet i sitt blod.

Läsare 2: Paulus skrev: "På samma sätt tog han bägaren efter måltiden och sade: 'Denna bägare är det nya förbundet i mitt blod. Så ofta ni dricker av den, gör det till minne av mig.' Ty så ofta ni äter detta bröd och dricker av denna bägare, förkunnar ni Herrens död till dess han kommer." (1 Kor 11:25–26).

Fadern: Det är Afikomen och den tredje bägaren som har blivit kvar av påskmåltiden i nattvarden. Den sista måltiden med lärjungarna var den judiska sedermåltiden. Det är den måltiden som vår Frälsare bad att vi skulle göra till hans åminnelse. Den handlar helt och hållet om honom.

Läsare 1: "Välsignelsens bägare som vi välsignar, är den inte gemenskap med Messias blod?" (1 Kor.10:16).

Fadern: Låt oss lyfta bägaren precis som Messias gjorde och tacka honom för det nya förbundet i hans blod! Låt oss säga tillsammans:

Alla: *Baruch ata ADONAI, Eoheinu melech ha-olam, bore pri ha-gaffen!* Välsignad vare du, HERRE vår Gud, världens konung, som skapat vinstockens frukt. Tack för det nya förbundet i Din Sons blod!

[Alla dricker bägaren och tar tid att tacka Gud.]

12. PROFETEN ELIA – DEN HELIGE ANDES UTGJUTELSE I DEN YTTERSTA TIDEN

"Se, jag skall sända till er profeten Elia, innan HERRENS dag kommer, den stora och fruktansvärda. Han skall vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder, så att jag inte kommer och slår landet med tillspillogivning." (Mal. 4:5–6)

Fadern: En stol vid bordet i varje sedermåltid är alltid tom. Den är reserverad för profeten Elia. Vid detta tillfälle under sedermåltiden fylls Elias bägare och ett barn går till dörren och öppnar den för att välkomna profeten Elia.

[Häll upp Elias bägare vid demonstrationsbordet, medan ett barn går till dörren, öppnar den och lämnar den öppen.]

Läsare 1: Profeten Malaki skrev: "Se, jag skall sända till er profeten Elia, innan HERRENS dag kommer, den stora och fruktansvärda. Han skall vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder, så att jag inte kommer och slår landet med tillspillogivning." (Mal 4:5–6)

Fadern: Det har varit judarnas hopp i århundraden att Elia skall komma under påsken för att presentera Messias för Israel. En sång som ofta sjungs under måltiden lyder "Elia profeten, Elia Tisbiten, Elia Gileaditen, må han komma snart, i vår tid, med Messias, Davids son."

Läsare 2: Redan på Jeshuas tid frågade lärjungarna honom: "Varför säger då de skriftlärdade att Elia först måste komma?" (Matt.17:10). Jesus bekräftade denna undervisning med att säga: "Elia skall komma och återupprätta allt." (v.11).

Läsare 1: Innan Jeshuas första ankomst, kom Johannes döparen i Elia ande och kraft för att bereda väg för honom. "Nästa dag såg han Jesus komma, och han sade: 'Se Guds lamm, som tar bort världens synd. Det var om honom jag sade: Efter mig kommer en man som är före mig, ty han var före mig. Och jag kände honom inte. Men för att han skulle uppenbaras för Israel har jag kommit och döper i vatten.'" (Joh.1:29–31).

Fadern: Även om Johannes döparen var en deluppfyllelse av löftet om Elia, ligger det slutliga fullbordandet i framtiden. Det är förknippat med Jesu återkomst och "Herrens stora och fruktansvärda dag."

Elias profetiska tjänst kommer att leda det judiska folket till deras Messias, Jeshua, genom att hela det djupa såret mellan fäderna – det judiska folket, och barnen – församlingen. Det judiska folket kommer slutligen att uppväckas till avund över "barnen" och församlingen kommer att omvända sig från all anti semitism och börja hedra "fäderna".

Om detta helande mellan det judiska folket och församlingen inte äger rum, kommer Israel och hela världen att gå under på "Herrens stora och fruktansvärda dag".

Läsare 2: "Skördetiden är förbi, sommaren är över, men vi har inte blivit räddade. Jag är förkrossad därför att dottern mitt folk har krossats. Jag sörjer, förfäran har gripit mig. Finns då ingen balsam i Gilead, finns där ingen läkare? Varför blir dottern mitt folk inte helad?" (Jer. 8:20–22)

Fadern: Låt oss be för den yttersta tidens Andeutgjutelse, då söner och döttrar ska profetera. Låt oss be att Gud upprättar Elia profetiska tjänst av upprättelse, till att hela klyftan mellan fäderna och barnen – det judiska folket och församlingen och uppenbara Messias.

Såsom judarna öppnar dörren för Elia, låt oss be att Guds Ande utgjuts, så att Messias blir uppenbar för dem.

Läsare 1: “Men över Davids hus och över Jerusalems invånare skall jag utgjuta nådens och börens Ande, så att de ser upp till mig som de har genomborrat. De skall sörja honom så som man sörjer ende sonen, och de skall gråta bittert över honom, så som man gråter över sin förstfödde. På den dagen skall sorgen bli stor i Jerusalem, som sorgen vid Hadadrimmon i Megiddopasset. Landet skall sörja.” (Sak.12:10–12)

[Alla ber om Elia ande och kraft. Efteråt stänger barnet dörren.]

13. DEN FJÄRDE BÄGAREN – LOVPRISNINGENS BÄGARE

“Jag säger er: Från denna stund kommer jag inte att dricka av det som vinstocken ger, förrän på den dag då jag dricker det nytt tillsammans med er i min Faders rike.” (Matt.26:29)

Fadern: Låt oss alla fylla den fjärde bägaren.

[Alla fyller den fjärde bägaren till 1/3.]

Fadern: Den fjärde bägaren symboliserar Guds sista löfte: “Jag skall ta er till mitt folk, och jag skall vara er Gud.” Detta talar om den tid då Herren åter samlar Israels folk till sig.

Läsare 2: “Ty under lång tid skall Israels barn bli utan kung och furste, utan offer och stoder och utan efod och husgudar. Sedan skall Israels barn vända om och söka HERREN, sin Gud, och David, sin kung. Med fruktan skall de söka HERREN och hans godhet i kommande dagar.” (Hos 3:4–5)

Läsare 1: “Och det är så hela Israel skall bli frälst, som det står skrivet: Från Sion skall Frälsaren komma och skaffa bort all ogudaktighet från Jakob. Och detta skall vara mitt förbund med dem, när jag tar bort deras synder.” (Rom 11:26–27)

Läsare 2: Paulus förklarar om påskmåltiden: "Ty så ofta ni äter detta bröd och dricker av denna bägare, förkunnar ni Herrens död till dess han kommer." (1 Kor 11:26)

Fadern: I väntan på denna härliga framtid i Guds rike, när hela Israel är frälst och det är en hjord och en herde i det nya Jerusalem, och vi alla dricker denna bägare på nytt med Jesus, så låt oss dricka den fjärde bägaren, lovprisningens bägare och prisa Gud för löftet om hela Israels frälsning som kommer att innebära liv från de döda för hela världen! Detta löfte är beseglat i Jesus blod.

Alla: *Baruch ata ADONAI, Eoheinu melech ha-olam, bore pri ha-gaffen!* Välsignad vare du, HERRE vår Gud, världens konung, som skapat vinstockens frukt.

[Alla dricker den fjärde bägaren.]

Fadern: Låt oss prisa Herren och tillsammans proklamera tre gånger tillsammans att hela Israel skall bli frälst.

Alla: HELA ISRAEL SKALL BLI FRÄLST! HELA ISRAEL SKALL BLI FRÄLST! HELA ISRAEL SKALL BLI FRÄLST!

[Lovsång]

14. NÄSTA ÅR I JERUSALEM – VI ÖNSKAR JERUSALEM FRID

Fadern: I den sista delen av Sedermåltiden sjunger man den andra hälften av Hallel-psalmerna. Psaltaren 115–118. Så avslutade också Jesus sin sista påskmåltid med sina lärjungar.

Läsare 2: "När de hade sjungit lovsången, gick de ut till Oljeberget." (Matt.26:30)

Fadern: Ps. 118:22–23 säger: "Den sten som byggnadsarbetarna kastade bort har blivit en hörnsten. HERREN har gjort den till detta, underbart är det i våra ögon." Jeshua sjöng dessa ord bara några timmar innan orden fullbordades, då hans eget folks ledare förkastade honom!

Fadern: Vår Seder är nu fullständig. Vi har gjort den urgamla berättelsen om befrielse ur fångenskap till vår egen. Precis som vi har haft privilegiet att genomföra den i kväll, hoppas vi få ha samma privilegium igen i framtiden. Vi har upptäckt att alltsammans pekar på Jeshua, Jesus – Guds Lamm som borttager världens synd.

Sedern avslutas med den traditionella uttrycket som judafolket har upprepat varje påsk i två tusen år: "Lashanah haba'ah b'Yerushalaim!" "Nästa år i Jerusalem!"

Jerusalem är den store Konungens, stad. Låt oss be om judarnas återsamlade tillbaka till Jerusalem för att välkomna deras Messias.

Läsare 1: "Jerusalem, Jerusalem, ...Härefter skall ni inte se mig, förrän ni säger: Välsignad är han som kommer i Herrens namn."

Läsare 2: "Önska Jerusalem frid! Må det gå dem väl som älskar dig." (Ps 122:6)

Läsare 1: "På dina murar, Jerusalem, har jag ställt väktare. Varken dag eller natt får de någonsin tystna. Ni som ropar till HERREN, unna er ingen ro. Och ge honom ingen ro, förrän han fast grundar Jerusalem och gör det till en lovsång på jorden." (Jes 62:6-7)

Fadern: Låt oss alla säga tillsammans:

Alla: "Lashanah haba'ah b'Yerushalaim!" "Nästa år i Jerusalem!"

Fadern: Låt oss be om det judiska folkets återförsamlade tillbaka till Zion och be för Jerusalems fred!

[Fadern leder i bön. Alla ber för Jerusalem.]

15. BÖNENATT – INSTRUKTIONER

Fadern: Efter att ha ätit påskmåltiden, gick Jeshua med sina lärjungar till Oljeberget, till Getsemane örtagård för att be denna natt för vår och hela världens frälsning.

Läsare 2: "och han sade till dem: 'Min själ är djupt bedrövad, ända till döds. Stanna kvar här och vaka med mig.'" (Matt.26:38)

Läsare 1: "En vakandets natt var detta för HERREN, då han förde dem ut ur Egyptens land. Just denna HERRENS natt skall alla Israels barn vaka, släkte efter släkte." (2 Mos.12:14).

Fadern: Vi vill vaka i bön denna kväll för Israels frälsning. Det var denna natt som Jeshua sa till sina lärjungar: "Kunde ni då inte vaka en timme med mig?" (Matt.26:40).

Vi vill nu uppmuntra var och en av er som kan att stanna en timme eller mer för att be. Vi vill vaka med Herren denna natt för Israels och världens frälsning.

BED SPECIELLT FÖR FÖLJANDE VIKTIGA BÖNEÄMNEN

- ❖ Tacka och prisa Herren för att han som vakar över Israel aldrig slumrar eller sover! Han vakar med oss denna natt.

“För Sions skull vill jag inte tuga, för Jerusalems skull vill jag ej unna mig ro, förrän dess rättfärdighet går upp som solens sken och dess frälsning lyser som ett brinnande bloss.” (Jes 62:1)

“Nej, han som bevarar Israel, han slumrar inte, han sover inte.” (Ps.121:4).

- ❖ Bed för återsamlandet av det judiska folket tillbaka till deras eget land!

“Jag vill helga mitt stora namn, som har blivit vanärat bland folken, därför att ni har vanärat det bland dem, och de skall inse att jag är HERREN, säger Herren, HERREN, när jag bevisar mig helig bland er inför deras ögon. Ty jag skall hämta er från folken och samla er från alla länder och föra er till ert land.” (Hes 36:23–24)

- ❖ Bed om beskydd över Israel från Islams hot om utplåning och Guds Andes utgjutelse!

“Gud var inte tyst, tig inte och var inte stilla, Gud! Ty se, dina fiender larmar, och de som hatar dig lyfter huvudet. Mot ditt folk har de onda planer, de rådslår mot dem som du beskyddar. De säger: ‘Kom, vi utrotar dem, så att de inte mer är ett folk och så att ingen mer tänker på Israels namn!’

Täck deras ansikten med skam så att de söker ditt namn, HERRE. De skall komma på skam och förskräckas till evig tid, de skall komma på skam och gå under. De skall veta att endast du bär namnet “HERREN”, den Högste över hela jorden.” (Ps 83:2–5,17–19)

“Det skall ske på den dagen att jag skall göra Jerusalem till en tung sten för alla folk. Var och en som lyfter den skall göra sig illa på den. ... På den dagen skall jag bestämma mig för att utrota alla hednafolk som kommer mot Jerusalem. Men över Davids hus och över Jerusalems invånare skall jag utgjuta nådens och bönens Ande, så att de ser upp

till mig som de har genomborrat. De skall sörja honom så som man sörjer ende sonen, och de skall gråta bittert över honom, så som man gråter över sin förstfödde." (Sak 12:3,9–10)

"Ni skall förstå att jag är mitt i Israel, att jag är HERREN, er Gud, och ingen annan. Och mitt folk skall aldrig komma på skam. Och det skall ske därefter att jag skall utgjuta min Ande över allt kött." (Joel 2:27–28)

- ❖ Bed att Gud upprättar Jerusalem i vår tid och gör det till en lovsång över hela jorden genom att välkomna sin Messias!

"På dina murar, Jerusalem, har jag ställt väktare. Varken dag eller natt får de någonsin tystna. Ni som ropar till HERREN, unna er ingen ro. Och ge honom ingen ro, förrän han fast grundar Jerusalem och gör det till en lovsång på jorden." (Jes 62:6–7)

"Jerusalem, Jerusalem, ... jag säger er: Härefter skall ni inte att se mig, förrän ni säger: 'Välsignad är han som kommer i Herrens namn.'" (Matt 23:37,39)

- ❖ Bed om upprättelsen av Elias profetiska tjänst som förenar församlingen med det judiska folket och bereder vägen för Herren!

"Varje dag var de endräktigt tillsammans i templet, ...De prisade Gud och var omtyckta av allt folket." (Apg 2:46–47)

"Se, jag skall sända till er profeten Elia, innan HERRENS dag kommer, den stora och fruktansvärda. Han skall vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder, så att jag inte kommer och slår landet med tillspillogivning." (Mal 4:5–6)

"Och jag såg liksom ett glashav blandat med eld, och på glashavet såg jag dem stå som hade vunnit seger över vilddjuret och dess bild och dess namns tal. De har Guds harpor i händerna och sjunger Moses, Guds tjänares, sång och sången till Lammet." (Upp 15:2)

"Se, dagar skall komma, säger HERREN, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israels hus och med Juda hus, inte ett sådant förbund som jag slöt med deras fäder den dag då jag tog dem vid handen och förde dem ut ur Egyptens land – det förbund med mig som de bröt fastän jag var deras rätte herre – säger HERREN. Nej, detta är det förbund som jag efter denna tid skall sluta med Israels hus, säger HERREN: Jag skall lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk. Då

skall de inte mer behöva undervisa varandra, ingen sin broder och säga: "Lär känna HERREN!" Ty alla skall känna mig från den minste bland dem till den störste, säger HERREN. Ty jag skall förlåta deras missgärningar och deras synder skall jag inte mer komma ihåg. Så säger HERREN, han som har satt solen till att lysa om dagen och månen och stjärnorna till att lysa om natten, i ordnad gång, han som rör upp havet så att dess böljor brusar, HERREN Sebaot är hans namn: Om denna ordning inte längre består inför mig, säger HERREN, först då skall Israels släkte upphöra att vara ett folk inför mig för alltid. Så säger HERREN: Om himlen därovan kan mätas och jordens grundvalar där nere kan utforskas, först då skall jag förkasta hela Israels släkte för allt vad de har gjort, säger HERREN. (Jer.31:31–37)

Ariel Media
Pl 6445, 714 91 Kopparberg

www.arielmedia.se